

EVANKELIUMIN SALAISUUS II

Väinö Hotti

VAPAAT SUUNNAT JA LAIN JULISTUS

1. Hiekalle rakentaminen

”Ja jokainen, joka kuulee nämä minun sanani eikä tee niiden mukaan, on verrattava **tyhmään mieheen, joka huoneensa hiekalle rakensi**. Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksähtivät sitä huonetta vastaan, ja **se sortui, ja sen sortuminen oli suuri**” (Matt.7:24-27).

Lain hylkääminen (**antinomismi**) merkitsee ”hiekalle rakentamista”. Perustus on rakennuksen tärkein osa. Se voi kysyä paljon vaivaa, mutta siihen kannattaa satsata! **Tyhmä mies ei välitä perustuksesta! Perustuksen rakentaminen tapahtuu vanhurskauttamisessa. Mikään ei korvaa laiminlyöntiä perustuksessa!**

Paavali taitavana rakentajana teki oikean ja luotettavan perustuksen!

”Sen Jumalan armon mukaan, joka on minulle annettu, minä olen **taitavan rakentajan tavoin pannut perustuksen**” (1. Kor.3:10).

PELASTUSVARMUUS TULEE AINOASTAAN VANHURSKAUTTAMISEN KAUTTA!

2. Kuuliaisuuskysymys?

Kastetapa ei ole kuuliaisuuskysymys. Sen sijaan kuuliaisuus liittyy vanhurskauttamiseen. Saatana on vienyt lahkolaiset tässä asiassa ”sivuraiteille”. Synnin eräs merkitys on ”harhaan osuminen”.

Raamatun **rakennusohjeisiin** kuuluu Jumalan laki. Tämä on siis kuuliaisuuskysymys! Laki sisältyy Raamatun seurakuntapiirustuksiin. Lahkolaiset hylkäävät raamatullisen seurakuntaopin EKKLESIAN ja tekevät **antinomism**in avulla Kristuksen seurakunnan omasta lahkokarsinastaan. Tämä on sokeuta, tyhmyyttä ja tottelemattomuutta!

”Tehkää asumus ja kaikki sen kalusto **tarkoin sen kaavan mukaan, jonka minä sinulle näytän**” (Moos.25:9).

”Silloin Samuel sanoi: ”Haluaako Herra polttouhreja ja teurasuhreja yhtä hyvin kuin kuuliaisuutta Herran äänelle? Katso, **kuuliaisuus on parempi kuin uhri** ja tottelevaisuus parempi kuin oinasten rasva. Sillä tottelemattomuus on taikuuden syntiä, ja niskoittelu on valhetta ja kuin kotijumalain palvelusta. Koska sinä olet hyljännyt

Herran sanan, on myös hän hyljännyt sinut, etkä sinä enää saa olla kuninkaana” (1. Sam.15:22,23).

”Miksi te huudatte minulle: 'Herra, Herra!' ettekä tee, mitä minä sanon?” (Luuk.6:46).

3. Ruttotautinen

Vapaille suunnille (**helluntai, vapaakirkko, baptistit jne.**) Luther on ”ruttotautinen”:

”Me olemme havainneet, että tämä mies on **ruttotauti** ja metelinnostaja kaikkien koko maailman juutalaisten keskuudessa ja nasaretilaisten lahkoon päämies, ja hän on koettanut pyhäkönkin saastuttaa. Sentähden me otimme hänet kiinni” (Apt.24:5,6).

”Samoin nykyään Lutherin nimi on maailman mielestä kaikkein vihatuin: se joka minua kiittää, tekee suuremman synnin kuin kukaan epäjumalanpalvelija, rienaaja, valapatto, huorintekijä, aviorikkoja, murhaaja, varas” (Luther, Gal.kirj.sel. s.502).

Lutheriin otetaan etäisyyttä. Myös hänen oppinsa tulkitaan harhaopiksi. Lutherin **perusoppi**, vanhurskauttaminen, hylätään. Samoin tähän kiinteästi liittyvä LAKI JA EVANKELIUMI. Vapaat suunnat lähtivät purjehtimaan täysin uusille arveluttaville vesille. Tästä oli taas seurauksena opillinen epämääräisyys; mitään kiinteää kristillisen elämän kokonaisuutta ei ole syntynyt! Vapaat suunnat ovat tiivistäneet teologiansa: **joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu – ensin usko sitten kaste**. Tämä uskonoppi perustuu käännösvirheeseen; **primus motorina** on siis VALHEENRUHTINAS! Siitä huolimatta sillä on ratsastettu vuosisadat ja tehty käännönnäisiä ja viety monia uskoon tulleita upotuskasteelle.

4. Korvausteologia

1) Tunnelmakokemus

Lutherin opin sijalle otettiin: **uskovien kaste, ratkaisu ja Jeesuksen vastaanottaminen**. Tunnelma ja ”läsnäolo” ovat tärkeitä elementtejä. Tämä merkitsee ”korvausteologiaa”. Tämä oli kuitenkin kohtalokas ”vaihtokauppa”. Luther sanoo:

”Jos näet vanhurskauttamisoppi on lamassa, on kaikki lamassa” (Luther, Gal.kirj.sel. s.42).

Tänään kansankirkko ja vapaat suunnat painivat mutapainia samassa vanhurskauttamisen lamakuopassa. Yhteyttä ei heillä kuitenkaan ole, koska **puuttuu vanhurskauttamisessa syntyvä Kristus – yhteys (EKKLESIA)**.

2) Tekniikkalaji

Hengellisestä työstä tehdään tekninen suoritus. Jonkinlainen HOKKUSPOKKUS – tempu. ”Sano minun perässäni” – operaatio. **Siinä ei tarvita lain julistusta, ei synnin surua eikä sydämen särkymistä.** Siinä operoidaan ”halvalla armolla”. Evankeliumin julistaja on muuttunut ”teknikoksi”. Lutherille uskoontulo oli pitkän taistelun jälkeinen kivullinen tapahtuma. Kuitenkaan Luther ei jäänyt osattomaksi pelastusilosta. Hän koki, että taistelun jälkeen hänelle avautuivat ”paratiisin portit”. Tätä iloa tulisi meidänkin tavoitella - ja toisiakin pyrkiä siihen saattamaan:

”Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni. Ja hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja asetti minun jalkani kalliolle, hän vahvisti minun askeleeni. Hän antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme. Sen näkevät monet ja pelkäävät ja turvaavat Herraan” (Ps.40:2-4).

1. Muistan päivää autuasta, Jolloin Jeesus löysi mun, Syntein tähden tuomitun. Tilastani kauheasta Nosti minut olalleen, Otti aivan omakseen.

2. Maistaa Herra mun jo antoi, Kuinka ompi suloinen Läsnäolo Jeesuksen. Syntini hän kaikki kantoj, päästi alta orjuuden, Lahjaks antoi autuuden.

5. Hän on ilo itkeväisten, Väärien vanhurskaus, Hän on tyhmäin viisaus. Rikkaus hän kerjäläisten! Hän voi antaa pyhyyttä, Kurjimmille hyvyttä (Vvk.322:1,2,5).

Kääntymätön ei voi ymmärtää kuinka laki voi palvella evankeliumin asiaa!

3) Kivuton syntyminen

Tämän **kummajaisen** ja kepulikonstin ovat keksineet aikamme teologit ja muut hengelliset työntekijät. Uskoontulo on tehty helpoksi; ahdas portti on tehty väljäksi ja jokaiselle sopivaksi. Samoin kaita tie on remontoitu:

”Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät” (Matt.7:13,14).

”Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi” (Luuk.13:24).

”Tie sinne ohdakkeinen on Ja portti ahdas aivan, Vie alle ristin, ahdingon Ja murheen, sodan, vaivan. Siell` esteet lukemattomat, Suot, laaksot, mäet, kukkulat Kohtaavat matkamiestä” (Vvk.430:3).

"Portti on ahdas ja tie kaita, mutta paikoin alkaa olla niin, että portti tehdään tulijaa myöten, samoin tiekin" (Niilo Tuomenoksa).

NIILO TUOMENOKSA
21.5.1893 – 8.12.1967

"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan" (Joh.3:5).

*"Totisesti, totisesti minä sanon teille: te joudutte itkemään ja valittamaan, mutta maailma on iloitseva; te tulette murheellisiksi, mutta teidän murheenne on muuttuva iloksi. **Kun vaimo synnyttää, on hänellä murhe**, koska hänen hetkensä on tullut; mutta kun hän on synnyttänyt lapsen, ei hän enää muista ahdistustaan sen ilon tähden, että ihminen on syntynyt maailmaan" (Joh.16:20,21).*

Tänään taivasten valtakuntaan päästään kivutta ja - "kuivin silmin". Raamattu näyttää toisen tien:

*"**Itkien he tulevat**, ja minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen" (Jer.31:9).*

4) Väärä järjestys

Monessa asiassa asioiden priorisointi (oikea järjestys) on välttämätön. Näin on myös vanhurskauttamisen ja uudestisyntymisen suhteen. Suomessa on uudestisyntyminen asetettu vanhurskauttamisen edelle (nimenomaan vapaissa suunnissa).

Tavallaan vanhurskauttaminen on korvattu uudestisyntymisellä. Uudestisyntymistä on paisuteltu ja vanhurskuttamisesta on taas tehty "läpihuutojuttu" vaikka se Raamatussa on keskeinen, työläs ja kivulias prosessi. **"Hyvästä on tullut parhaan vihollinen."** Raamatussa vanhurskauttaminen on keskeinen asia ja uudestisyntyminen taas sen "luonnollinen seuraus". Suomessa on "rattaat valjastettu hevosen eteen" – ja tulos on sen mukainen. Eikö Suomen suruton kansa tarvitse kipeästi nimenomaan "asemanmuutosta"? Lutherilla oli priorisointi tällä kohdalla paikallaan, siksi hän kirjoitti tästä asiasta paksun teoksen GALATALAISKIRJEEN SELITYS. Jos meille kirkastuisi priorisoinnin merkitys tässä

kohden, niin kohta me löytäisimme itsemme Lutherin jalanjäljissä ja alkaisimme julistaa lakia saattaaksemme suomalaiset synnintuntoon ja parannuksen paikalle. Vasta tämän jälkeen olisi luontevaa puhua myös uudestisyntymisestä!

SEURAKUNNALLE UUSI STRATEGIA: VANHURSKAUTTAMINEN ENSIN!

5) Tielle tuleminen

Lammastarhaan voidaan mennä ”oven kautta” tai - ”muualta”:

Vanhurskauttaminen merkitsee Jeesus – ovesta sisälle menemistä. Kun vanhurskauttaminen ohitetaan, mennään taivasten valtakuntaan ”muualta”:

”Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan nousee sinne **muualta, se on varas ja ryöväri”** (Joh.10:1).

*”Jokaista luonani käynyttä olen tarkoin tutkinut, millä tavoin hän on tielle tullut, ettei kukaan haaveksivan hengen hurmaamana, umpimähkään seuraisi joukon mukana ja oikean perustuksen puutteessa joko lankeaisi tai joutuisi hullutuksiin. Vasta-alkajia olen pääasiallisesti koettanut kehottaa koettelemaan itseänsä ja rukoilemaan Jumalan Hengen valoa, **että synninsurun murtama sydän rupeaisi todella isoamaan ja janoamaan Jeesuksen vanhurskauden ja sovinnon osallisuutta**” (Jonas Lagus, Evankeliumin ääni, s.92; teh.VH).*

6) Sielullista kristillisyyttä

”Mutta te, rakkaani, muistakaa nämä sanat, mitkä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat edeltäpäin puhuneet, sanoen teille: ”Viimeisenä aikana tulee pilkkaajia, jotka vaeltavat jumalattomuutensa himojen mukaan”. **Nämä juuri saavat aikaan hajaannusta, he ovat sielullisia, henkeä heillä ei ole”** (Juud.17-19).

Jos ja kun uskoontulosta jää laki ja vanhurskauttaminen pois, ajaudutaan **sentimentalisuuteen ja sielullisuuteen** - sekä näkyjen ja ilmestysten harhateille.

Karismaattiset johtajat ohjaavat laumaansa mielensä mukaan Raamatusta välittämättä; uskovia viedään kuin ”pässiä narussa”. Amerikka on tästä kouluesimerkki. Kristilliset termit kuten Jeesuksen veri, risti ja Golgata ovat edelleen sanavarastossa, mutta niistä on sisältö valunut ulos. On jouduttu ”tuuliajolle”:

”ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus” (Ef.4:14,15).

7) Karismaattisuusharha

Armolahjojen ylenpalttinen korostus on työntänyt tärkeimmän (rakkauden), syrjään. Korintolaiset olivat omasta mielestään korkealla hengellisellä tasolla, mutta Paavali noteerasi heidät lihallisiksi ja hengellisiksi lapsiksi, jotka paloittelivat Kristuksen, 1. Kor.1:13. Heidän hengellisyytensä ei ollut minkään arvoista:

”niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa, teidän odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä” (1. Kor.1:7).

”Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen. Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi” (1. Kor.13:1,2).

Galatalaisten esimerkki on ilmeinen. Ollaan huippuhengellisiä, mutta samalla ”purraan ja syödään toisia”; ollaan lihallisia. Priorisointi ontuu pahoin.

”Te sokeat taluttajat, jotka siivilöitte hytтын, mutta nielette kamelin!” (Matt.23:24).

”Mutta jos te purette ja syötte toisianne, katsokaa, ettette toinen toistanne perin hävitä” (Gal.5:15).

*”Lahkolaisuus edellyttää aina Jumalan sanan ja Hengen synnyttämää herätystä, joka – olipa se sitten ollut enemmän tai vähemmän täydellistä – on muuttunut lahkolaisuudeksi puuttuvan johdon tai sanan sekä autuuden järjestyksen väärin käsittämisen vuoksi. Niin kuin oikein herännyt sielu vakavasti johdettuna ja sanan ymmärtäen pääsee Kristukseen uskoen sovintoon Jumalan kanssa, niin lahkolainenkin saa rauhan. **Mutta hänen rauhansa perustuu tunteisiin, liikutuksiin, näkyihin. ilmestyksiin ja muuhun sellaiseen, mikä on sanan ja vanhurskauttamisen ulkopuolella.** Työt ja harjoitukset ovat tavallisesti tämmöisen rauhan perustana”* (Jonas Lagus, Evankeliumin ääni, s.108; teh.VH).

Lahkolaisuus ei ole ”marginaali-ilmiö”; se kattaa koko maailman:

”hän menettää mahtavuutensa...jota... koko maanpiiri palvelee” (Apt.19:27).

”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te kierrätte meret ja mantereet tehdäksenne yhden käännynnäisen; ja kun joku on siksi tullut, niin teette hänestä helvetin lapsen, kahta vertaa pahemman, kuin te itse olette!” (Matt.23:15).

8) Jumalan outo työ

Martti Luther (1483 1546)

*”Kristuksen Hengen ei siis ainoastaan tule lohduttaa, vaan myös, lain virkaa käytellen ’näyttää synty todeksi maailmalle’, näin uudenkin liiton aikana suorittaa, niin kuin profeetta sanoo, **opus alienum, ut faciat opus proprium**, toisin sanoen: hänen täytyy suorittaa vieras työnsä, synnin todeksi näyttäminen, kunnes ehtii varsinaiseen työhönsä: lohduttamiseen ja armon julistamiseen” (Luther, Gal.kirj.sel. s.503).*

*”Ja kun hän tulee, niin hän näyttää maailmalle todeksi **synnin ja vanhurskauden ja tuomion**: synnin, koska he eivät usko minuun; vanhurskauden, koska minä menen Isän tykö, ettekä te enää minua näe; ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu” (Joh.16:8-11).*

*”Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä... sillä **lain kautta tulee synnin tunto**” (Room.3:19,20).*

LAKI JA EVANKELIUMI ovat kristillisen julistuksen vankat peruspylväät, joiden hylkääminen on kohtalokasta. Jos näin tehdään, joudutaan teologiassa tuuliajolle; kaikki systemaattisuus katoaa (Ef.4:14,15).

Evankeliumin salaisuuteen sisältyy mahdottomuus (absurdi); se kytkeytyy kiinteästi Jumalan ”outoon työhön” - ja lain julistukseen. **Laki vie iloon!** Lain hylkääminen (antinomismi) merkitsee samalla pelastuksen ilon kadottamista!

Uudestisyntyminen ja myös pyhitys ovat saumattomassa yhteydessä vanhurskauttamiseen; ne seisovat tukevasti vanhurskauttamisen jalustalla. Pelastuksen värisuora: lain julistus (Jumalan outo työ) – vanhurskauttaminen - uudestisyntyminen – pyhitys. Tässä on pelastuksen raamatulliset elementit – ja tässä järjestyksessä! Tätä suoraa ei saa rikkoa!

9) Lämpöharha

Kansankirkko kärsii tunnetusti ”lämmön puutteesta”. Tähän on fyysinenkin selitys: **seinät lavealla ja katto korkealla!**

Kun puhutaan ”hengellisen kodin” merkityksestä, siinä tavallisesti on taustalla kodin lämpö. Monet lahkolaisista ovat lähtöisin kansankirkosta, joka on tunnetusti viileä ”hollitalli”. Nämä muuttajat arvostavat ymmärrettävistä syistä kodin lämpöä. Tästä nousee myös väite, ettei kukaan voi olla vailla omaa hengellistä kotia. Heillä ei kuitenkaan ole omakohtaista kokemusta EKKLESIASTA – ja sen erinomaisesta ilmapiiristä. Ekklesiassa ihminen pääsee profeettain, apostolien, Jeesuksen ja – kaikkien pyhien seuraan! Voiko sen suuremmoisempaa juhlaa ajatella?!

”te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja kymmenien tuhansien enkelien tykö, taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhlejoukon ja seurakunnan tykö, ja tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja täydellisiksi tulleitten vanhurskasten henkien tykö, ja uuden liiton välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri” (Hebr.12:22-24).

Lahkolainen ei Raamatun mukaan pääse taivaaseen:

”Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, **eivät peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:19-21).

Lahkoyhteisön lämmön lähde ei tavallisesti paljasteta. Lämpö on kyllä kiistaton tosiasia, mutta mistä se tulee?

”Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin **tuliseen järveen**” (Ilm.20:15).

Lahkolainen on menossa **kuumaan paikkaan**. Kaikki lahkotuvat ovat kytketyt HELVETIN KAUKOLÄMPÖVERKKOON.

LOPUNAJAN MERKIT

WILLIAM BOOTH 10.4.1829 – 20.8.1912.
Pelastusarmeijan perustaja.
Teh. Väinö Hotti.

1. *Noina aikoina politiikka ei tunne eikä tunnusta Jumalaa. Koko läntisen maailman virallinen valtiopoliittikka on sellaista, että hallinnon eri tasoilla ei enää pelätä Jumalaa. Eurooppaa hallitsee uusi poliittisten johtajien sukupolvi, joka ei pienessäkään määrässä ota päätöksissään huomioon Jumalaa.*

2. *Silloin julistetaan taivasta ilman helvettiä. Tulee päivä, jolloin tapahtuu suuri irrottautuminen siitä, mitä Raamattu nimittää täyden totuuden evankeliumiksi. Silloin Raamatun profetian mukaisesti saarnataan korvasyyhyyn. Kuulijat määräävät, mitä saarnatuoleista julistetaan: ”Puhukaa lempeitä, makeita sanoja. Puhukaa taivaasta, jättäkää meidät vapaiksi, jotta emme joutuisi rasittumaan, kun saarnaatte helvetistä.”*

3. *Tuolloin kristikunta on täynnä anteeksiantamusta ilman parannuksen tekemistä. Kristikunnasta katoaa se Raamatun oppi, että anteeksisaamista ei voi olla ilman parannuksen tekoa synnistä.*

4. *Päivinä ennen Jeesuksen tuloa monet ovat täynnä pelastusiloa, vaikka eivät ole uudestisyntyneet ylhäältä.*

5. *Noina aikoina tulee olemaan paljon uskontoa ilman Pyhää Henkeä” (netti).*

”Nyt ihmisoppi erheineen Hallitsee maailmassa, Ei ota sanaas ohjeekseen. On vääryys kasvamassa. Yö lieneekö jo edessä Ja vaivan aika käsissä, Tuo ennustettu ennen?” (Vvk.159:2).